

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 9.3.2020 r.
JOIN(2020) 4 final

WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką

W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką

Afryka jest najbliższym sąsiadem Europy. Więzi łączące Afrykę z Unią Europejską (UE) są szeroko zakrojone i głębokie z racji uwarunkowań historycznych, bliskości geograficznej i wspólnych interesów. Z uwagi na 6. szczyt Unii Afrykańskiej (UA) i UE oraz zakończenie negocjacji w sprawie nowej umowy o partnerstwie między UE a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku rok 2020 będzie miał kluczowe znaczenie dla osiągnięcia ambitnego celu, jakim jest jeszcze silniejsze partnerstwo. **Obecnie przed Afryką pojawiają się nowe szanse i wyzwania wynikające ze zmian gospodarczych, politycznych, społecznych, technologicznych, demograficznych, klimatycznych i środowiskowych.** Musimy nawiązać partnerstwo z Afryką, naszym bliźniaczym kontynentem, aby wspólnie stawić czoła wyzwaniom XXI w. oraz wnieść wkład w realizację naszych wspólnych interesów i przyczynić się do budowania wspólnej przyszłości.

Afryka – w całej swojej różnorodności – jest domem dla ponad 1 mld osób. Może się ona pochwalić najmłodszą, najszybciej rozwijającą się klasą średnią na świecie. Afrykańska młodzież ma potencjał do tego, aby wykorzystać szanse polityczne, gospodarcze i społeczne swojego kontynentu, ale w tym celu będzie potrzebowała godziwych miejsc pracy, odpowiedniej pozycji społecznej, dostępu do usług społecznych, energii i infrastruktury, a także możliwości czynnego kształtowania przyszłości swoich państw. W szczególności afrykańskie kobiety pełnią kluczową rolę w napędzaniu zrównoważonego wzrostu i rozwoju oraz przyczyniają się do zapewnienia pokoju. Zaspokojenie ich aspiracji ukształtuje przyszłość całego kontynentu.

W Afryce odnotowuje się stały wzrost gospodarczy. W 2018 r. sześć spośród dziesięciu najszybciej rozwijających się gospodarek na świecie było gospodarkami afrykańskimi. Trzydzieści państw afrykańskich to kraje o średnim lub wysokim dochodzie. Tempo ekspansji gospodarczej kontynentu może potencjalnie przyspieszyć i napędzić szerzej rozumiany rozwój społeczny dzięki nowym możliwościom oferowanym przez transformację cyfrową, dywidendę demograficzną, tanią energię odnawialną, transformację ekologiczną oraz gospodarkę niskoemisyjną, niebieską i o obiegu zamkniętym. Jest to zgodne z wizją przedstawioną przez afrykańskich liderów w ramach inicjatyw w obszarze transformacji, takich jak Agenda 2063 Unii Afrykańskiej, kontynentalna strefa wolnego handlu, afrykański obszar ruchu bezwizowego, jednolity afrykański rynek cyfrowy oraz jednolity afrykański rynek transportu lotniczego.

Szereg problemów pozostaje jednak nierozwiązanych. Trzydzieści sześć najbardziej wrażliwych państw na świecie znajduje się w Afryce, przy czym państwa te są niejednokrotnie osłabione konfliktami. Kontynent zamieszkuje 390 mln osób żyjących poniżej progu ubóstwa. Wzrost nie zawsze sprzyjał włączeniu społecznemu, zwłaszcza z uwagi na wyzwania związane ze sprawowaniem rządów. Afryka – podobnie jak reszta świata – boryka się również ze skutkami zmiany klimatu, degradacją środowiska i zanieczyszczeniami. UE i Afryka mogą współpracować ze sobą, aby wykorzystać istniejące szanse i stawić czoła wspomnianym wyzwaniom, a także aby opracować działania przyczyniające się do zapewnienia stabilizacji, pokoju, bezpieczeństwa, poszanowania praw człowieka, demokracji, równouprawnienia płci, trwałych źródeł utrzymania, zrównoważonego wzrostu gospodarczego opierającego się na zdrowych ekosystemach, spójności społecznej i dobrych rządach.

Aby partnerstwo to mogło przynieść korzyści obydwu kontynentom, **powinno opierać się na jasnym zrozumieniu naszych wzajemnych interesów i obowiązków, odzwierciedlając złożoność i dojrzałość łączących nas relacji.** Wspomniane interesy obejmują: rozwijanie modelu zielonego wzrostu; poprawę otoczenia biznesowego i klimatu inwestycyjnego; sprzyjanie edukacji, badaniom naukowym i innowacjom, tworzeniu godziwych miejsc pracy i wnoszeniu wartości dodanej za pośrednictwem zrównoważonych inwestycji; maksymalizacja korzyści związanych z integracją gospodarczą i wymianą handlową na szczeblu regionalnym; zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju obszarów wiejskich; przeciwdziałanie zmianie klimatu; zapewnienie dostępu do zrównoważonej energii oraz ochrona różnorodności biologicznej i zasobów naturalnych; promowanie pokoju i bezpieczeństwa; zapewnienie odpowiedniego zarządzania migracją i mobilnością; podejmowanie wspólnych działań na arenie międzynarodowej, aby wzmocnić

wielostronny ład oparty na zasadach, promować uniwersalne wartości, prawa człowieka, demokrację, praworządność i równouprawnienie płci.

Pozytywne zmiany w jednym z tych obszarów będą uzależnione od postępów w innych obszarach. Takie postępy można osiągnąć wyłącznie w ramach współpracy w oparciu o wspólne zobowiązania podjęte na szczeblu globalnym, takie jak: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumienie klimatyczne z Paryża oraz Agenda 2063.

Potencjał Afryki wzbudza duże zainteresowanie wśród wielu podmiotów na arenie międzynarodowej. Jest to pozytywne zjawisko, które przyczynia się do rozszerzania wachlarza możliwości dla Afryki i które tworzy przestrzeń dla synergii. Oznacza to również, że Europa – w tym UE działająca wspólnie z państwami członkowskimi – musi odpowiednio dostosować sposób prowadzenia współpracy z Afryką, zapewniając, aby podejmowane działania leżały we wspólnym interesie obydwu kontynentów, i kładąc większy nacisk na wartości, kluczowe zasady i dobre praktyki regulacyjne. UE i jej państwa członkowskie są największym partnerem Afryki pod każdym względem, zarówno jeżeli chodzi o skalę inwestycji, wymiany handlowej i oficjalnej pomocy rozwojowej, jak i jeżeli chodzi o kwestie związane z bezpieczeństwem. Takie stabilne, długoterminowe, wieloaspektowe partnerstwo powinno obecnie przełożyć się również na silny sojusz polityczny. Silniejsze powiązania polityczne, gospodarcze i kulturowe między Europą a Afryką mają kluczowe znaczenie w wielobiegunowym świecie, w którym występuje pilna potrzeba zbiorowego działania. Ścisła współpraca w kwestiach globalnych i wielostronnych powinna stanowić główny element naszych wspólnych działań.

Aby wzmocnić sojusz strategiczny między UE a Afryką, Komisja Europejska i Wysoki Przedstawiciel Unii proponują rozpoczęcie dyskusji z partnerami afrykańskimi w celu wspólnego wypracowania kompleksowej strategii współpracy między UE a Afryką podczas nadchodzącego szczytu UE–UA, która mogłaby opierać się na pięciu partnerstwach:

1. **partnerstwie na rzecz transformacji ekologicznej i dostępu do energii;**
2. **partnerstwie na rzecz transformacji cyfrowej;**
3. **partnerstwie na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;**
4. **partnerstwie na rzecz pokoju i sprawowania rządów oraz**
5. **partnerstwie w dziedzinie migracji i mobilności.**

Nowa strategia i wspomniane partnerstwa są zgodne ze wspólnymi priorytetami wyznaczonymi przez UE i Unię Afrykańską na szczycie zorganizowanym w Abidżanie w 2017 r. Źródłem inspiracji przy opracowywaniu tej strategii były bardzo owocne dyskusje między Komisją Europejską a Komisją Unii Afrykańskiej, które odbyły się w Addis Abebie w dniu 27 lutego 2020 r. Uwzględniono w niej również propozycje UE dotyczące stałej wymiany informacji z partnerami afrykańskimi na potrzeby **ustanowienia agendy wspólnego partnerstwa** na nadchodzący szczyt UE–UA w październiku 2020 r. Dwustronna współpraca między UE a Afryką będzie kontynuowana na szczeblu regionalnym i kontynentalnym.

I. Partnerzy w obszarze transformacji ekologicznej i dostępu do energii

Przeciwdziałanie zmianie klimatu i degradacji środowiska to potencjalnie najważniejsze zadanie stojące przed tym pokoleniem. Dlatego też Europa i Afryka wspólnie angażują się w działania przyczyniające się do wypracowywania rozwiązań w zakresie zrównoważonej energii, transportu i rolnictwa, a także gospodarki o obiegu zamkniętym i niebieskiej gospodarki, które leżą u podstaw afrykańskiego wzrostu gospodarczego. Aby zrealizować cele zrównoważonego rozwoju, zarówno UE, jak i Afryka muszą opowiedzieć się za **niskoemisyjną, zasobooszczędną i odporną na zmianę klimatu przyszłością** zgodnie z porozumieniem paryskim. Państwa afrykańskie są szczególnie

wrażliwe na zmianę klimatu, ponieważ zjawisko to stwarza zagrożenie dla trwającego procesu ich zrównoważonego rozwoju.

Musimy współpracować na rzecz zapewnienia zdrowych ekosystemów, ograniczenia i zatrzymania procesu globalnego ocieplenia, zmniejszenia podatności na zagrożenia związane ze zmianą klimatu i zapewnienia ludziom i ekosystemom możliwości przystosowania się do zmiany klimatu. Wiąże się to z koniecznością wzmożenia wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i zwiększenia odporności na zmianę klimatu, a także z koniecznością podejmowania odpowiednich działań adaptacyjnych w zrównoważony społecznie sposób.

Innowacje są kluczowym czynnikiem napędzającym proces transformacji ekologicznej. W związku z tym inwestycje powinny koncentrować się na zwiększaniu potencjału Afryki w obszarze prowadzenia badań naukowych, zapewniając dostęp do technologii i umożliwiając ich dostosowanie do lokalnych realiów. Dzięki temu państwa afrykańskie mogłyby przystąpić do realizacji celów w obszarze niskoemisyjnego odpornego na zmianę klimatu zielonego wzrostu, co pozwoliłoby uniknąć zagrożeń związanych z niewystarczającym rozwojem technologicznym, stanowiłoby czynnik zniechęcający do przeprowadzania nowych inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej z węgla i prowadziłoby do zastąpienia ich nowymi odnawialnymi źródłami energii i rozwiązaniami bazującymi na wytwarzaniu energii z wodoru. Wymiana handlowa również powinna usprawnić przebieg procesu przyjmowania innowacyjnych, zrównoważonych modeli biznesowych i pełnić wiodącą rolę w kształtowaniu neutralnej dla klimatu przyszłości.

Afryka dysponuje olbrzymim **kapitałem naturalnym**, niepowtarzalną **różnorodnością biologiczną i unikalnymi ekosystemami takimi jak lasy**. Stwarza to ogromne możliwości rozwoju społecznego i gospodarczego i może przyczynić się do wypracowania trwałych rozwiązań opartych na zasobach przyrody przyczyniających się do łagodzenia zmiany klimatu oraz ułatwiających przystosowanie się do zmiany klimatu. Jednocześnie sytuacja ta wiąże się z ryzykiem uciekania się do środków typowych dla gospodarki rabunkowej oraz z ryzykiem wyczerpania zasobów, a także z zagrożeniami w postaci niezrównoważonej działalności połowowej i niezrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi, zanieczyszczenia, pustoszenia oraz – w przypadku obszarów przybrzeżnych – podnoszących się poziomów mórz.

Czysta **gospodarka o obiegu zamkniętym** charakteryzująca się zrównoważonymi i uczciwymi **łańcuchami wartości** będzie miała kluczowe znaczenie dla procesu przechodzenia na zrównoważony model gospodarczy. Model ten zakłada dążenie do możliwie jak najdłuższego zachowania wartości produktów, materiałów i zasobów w gospodarce. Jego stosowanie wiąże się również z ograniczeniem generowania odpadów do minimum przy jednoczesnym gospodarowaniu zasobami naturalnymi oraz zarządzaniu ściekami i kwestiami sanitarnymi w zrównoważony sposób. Wymaga to zacieśnienia współpracy między UE a Afryką w kwestii odpowiedzialnego pozyskiwania surowców, bezpiecznych i czystych przemysłowych łańcuchów wartości, a także zapewnienia przestrzegania ambitnych standardów środowiskowych i klimatycznych.

Afrykańskie miasta mają do odegrania kluczową rolę w procesie transformacji ekologicznej; UE powinna wspierać proces opracowywania modeli ekologicznej i **inteligentnej urbanizacji** oraz propagować prowadzenie działalności w tym zakresie w Afryce, przeciwdziałając tym samym zanieczyszczaniu środowiska.

Aby zaspokoić potrzeby związane z jej rosnącą populacją i rozwijającą się gospodarką, Afryka musi podwoić swoje dostawy energii do 2040 r., zapewniając jednocześnie 600 mln osób możliwość uzyskania dostępu do energii elektrycznej. Oznacza to, że należy położyć nacisk na budowanie stabilnej infrastruktury, zapewnienie bardziej ekologicznego, bardziej zrównoważonego i bezpieczniejszego dostępu do energii, maksymalizację stopnia wykorzystania odnawialnych źródeł energii, przeprowadzenie transformacji energetycznej oraz dążenie do zapewnienia efektywności w ramach wszystkich łańcuchów wartości, a także integrację regionalną w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego. UE powinna budować silne partnerstwo z Afryką na rzecz zrównoważonej energii zarówno dla ludności wiejskiej, jak i miejskiej.

UE i Afryka muszą połączyć podejmowane przez siebie wysiłki, aby osiągnąć cel zrównoważonego rozwoju „Zero głodu” oraz aby stawić czoła wyzwaniom w obszarze żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego poprzez **wspieranie bezpiecznych i zrównoważonych systemów rolno-spożywczych**. Partnerstwo w dziedzinie rolnictwa wspierałoby proces opracowywania przyjaznych dla środowiska praktyk rolniczych, promowałoby produkcję na szczeblu lokalnym i zapewniłoby należyte uwzględnienie kwestii związanych z różnorodnością biologiczną. Obejmuje to wyznaczenie standardów sanitarnych i fitosanitarnych oraz zapewnienie ochrony zasobów naturalnych. Wymiana handlowa między UE i Afryką odgrywa kluczową rolę w kontekście wspierania zrównoważonych systemów żywnościowych.

Jednocześnie działalność związana z produkcją rolno-spożywczą, przetwarzaniem żywności i jej dystrybucją odpowiada za większość bezpośredniego zatrudnienia i większość dochodu w Afryce, zwłaszcza na obszarach wiejskich, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju terytorialnego. Sektor ten może potencjalnie zapewnić miejsca pracy dla istotnej części 800 mln mieszkańców Afryki, którzy według szacunków mają wejść na rynek pracy na przestrzeni najbliższych 30 lat¹.

Proponowane działanie nr 1 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu zmaksymalizowania korzyści wynikających z transformacji ekologicznej i zminimalizowania zagrożenia dla środowiska, w pełnej zgodzie z porozumieniem paryskim²

W tym celu zaproponowano, aby UE wspierała wdrażanie ustalonych na poziomie krajowym wkładów, udzielała wsparcia przy ustanawianiu ambitnych strategii długoterminowych na rzecz ograniczania poziomu emisji oraz pomagała w opracowywaniu krajowych planów adaptacji.

Wspierając zintegrowane krajowe ramy finansowania, UE kontynuuje współpracę z państwami w kontekście podejmowanych przez nie wysiłków na rzecz zabezpieczenia i skoordynowania szerokiego spektrum źródeł finansowania wykorzystywanych do realizacji ich priorytetów w obszarze zrównoważonego rozwoju. UE powinna nawiązać partnerstwo z Afryką w obszarze zielonego finansowania, zrównoważonej energii i efektywności energetycznej poprzez uruchomienie inicjatywy „Zielona energia” bazującej na zaleceniach platformy wysokiego szczebla na rzecz inwestycji w dziedzinie zrównoważonej energii w Afryce. UE i Afryka powinny również wymieniać się swoimi doświadczeniami w zakresie zarządzania sprawiedliwym pod względem społecznym procesem odchodzenia od paliw kopalnych.

We współpracy z Afryką UE powinna zachęcać do lepszego zarządzania obszarami morskimi, w tym również do rozwoju zrównoważonego rybołówstwa i zrównoważonej niebieskiej gospodarki. UE jest gotowa do tego, aby zwiększyć wysiłki na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w celu stawienia czoła zagrożeniu środowiskowemu, jakie tego rodzaju działalność stwarza dla możliwości zachowania stabilnych zasobów rybnych, dla zysków osiąganych przez rybaków oraz dla społeczności przybrzeżnych przestrzegających obowiązujących przepisów.

UE i Afryka powinny również podejmować wspólne działania na rzecz ochrony ekosystemów leśnych, wodnych i morskich i ograniczania presji wywieranej na te ekosystemy, dążąc jednocześnie do lepszego zarządzania tymi ekosystemami poprzez przeciwdziałanie nielegalnemu pozyskiwaniu zasobów i zwalczanie przestępstw przeciwko środowisku, eliminując tym samym czynniki

¹ Prognozy dotyczące liczby ludności na świecie sporządzone przez Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2017 r.

² To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 2 (Zero głodu), 6 (Czysta woda), 7 (Czysta i dostępna energia), 8 (Wzrost gospodarczy i godna praca), 9 (Innowacyjność, przemysł, infrastruktura), 11 (Zrównoważone miasta i społeczności), 12 (Odpowiedzialna konsumpcja i produkcja), 13 (Działania w dziedzinie klimatu), 14 (Życie pod wodą) i 15 (Życie na lądzie).

wpływające na utratę różnorodności biologicznej. Cel ten można zrealizować m.in. poprzez uruchomienie inicjatywy „NaturAfrica”.

II. Partnerzy w obszarze transformacji cyfrowej

Należy zapewnić powszechny dostęp do bezpiecznych i przystępnych cenowo usług cyfrowych poprzez realizowanie **inwestycji** w infrastrukturę i niezawodne źródła energii elektrycznej. W tym kontekście kluczowe znaczenie ma również ustanowienie **otoczenia regulacyjnego** sprzyjającego rozwojowi konkurencyjnych i zharmonizowanych regionalnych rynków łączności. Pełne wykorzystanie korzyści związanych z cyfryzacją wiąże się z koniecznością ustanowienia solidnych ram regulacyjnych w takich obszarach, jak: ochrona danych i ochrona konsumentów, cyfrowe usługi finansowe, cyberprzestępczość i administracja elektroniczna. Należy opracować konkretne **strategie** przyczyniające się do zagwarantowania pełnego włączenia cyfrowego i równouprawnienia cyfrowego dla kobiet i osób pochodzących ze społeczności marginalizowanych.

Szacuje się, że zwiększenie zasięgu cyfrowego o 10 % mogłoby przełożyć się na wzrost afrykańskiego PKB o ponad 1 %. Dzięki odpowiednim reformom i inwestycjom wspierającym afrykańskie aspiracje związane z budową jednolitego afrykańskiego rynku cyfrowego, bazując na nowej strategii transformacji cyfrowej, Afryka może wykorzystać cyfryzację jako **motor napędowy wzrostu we wszystkich sektorach** gospodarki. Infrastruktury cyfrowe oraz wsparcie na rzecz przedsiębiorczości i innowacyjności w obszarze cyfrowym mogą doprowadzić do utworzenia niezwykle potrzebnych miejsc pracy dla 15–20 mln osób młodych, które wchodzi na rynek pracy każdego roku.

Transformacja cyfrowa może również doprowadzić do modernizacji tradycyjnych sektorów działalności takich jak sektor rolnictwa; poprawić dostęp do usług wysokiej jakości; zwiększyć dochody publiczne; a także przyczynić się do poprawy przejrzystości i rozliczalności w sektorze publicznym, zwiększając tym samym zaufanie obywateli do rządów. Transformacja cyfrowa może również doprowadzić do zmian w procesie **świadczenia usług publicznych**, m.in. w zakresie edukacji, szkoleń, energii i opieki zdrowotnej, w tym poprawić dostęp do świadczeń zdrowotnych na obszarach oddalonych oraz ułatwić diagnostykę i leczenie. **Administracja elektroniczna** zapewni ochronę konsumentów i prywatności i będzie sprzyjała zwalczaniu korupcji. **Handel elektroniczny i cyfrowe usługi finansowe** mogą wzmocnić proces integracji gospodarczej Afryki dzięki poprawie dostępu do towarów i usług na całym kontynencie. Usługi cyfrowe mogą również zwiększyć dostępność rachunków bieżących i cyfrowych rozwiązań finansowych w obszarze bankowości, ubezpieczeń lub usług płatniczych, w tym przekazów pieniężnych.

Przyspieszenie procesu **cyfryzacji w obszarze administracji publicznej** stanowi niezbędny warunek tworzenia wartości dla obywateli i przedsiębiorstw z całej Europy i Afryki i ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Dlatego też zacieśnienie współpracy w zakresie wdrażania interoperacyjnych rozwiązań cyfrowych mogłoby się okazać przydatne przy eliminowaniu niedoboru umiejętności cyfrowych, promowaniu korzystania z otwartych danych, wzmacnianiu cyberbezpieczeństwa i wykorzystywaniu nowych technologii, takich jak: sztuczna inteligencja, łańcuchów bloków i duże zbiory danych. W tym względzie budowanie zdolności w sektorze publicznym ma istotne znaczenie dla wspierania realizacji szerzej zakrojonego programu transformacji cyfrowej.

Procesowi cyfryzacji muszą towarzyszyć **zdecydowane działania na rzecz zapewnienia cyberbezpieczeństwa** i odporności na cyberprzestępczość oraz działania zniechęcające do parania się cyberprzestępczością, w tym współpraca międzynarodowa zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi. UE i Afryka powinny zacieśnić swoją współpracę w tym zakresie m.in. w celu zapobieżenia wykorzystywaniu internetu do prowadzenia działalności terrorystycznej i działalności związanej z brutalnym ekstremizmem.

Aby osiągnąć postępy w tych obszarach i przeciwdziałać pojawiającym się w internecie zagrożeniom dla demokracji i praw człowieka, należy przyjąć stosowne przepisy i zapewnić odpowiednią zdolność operacyjną. Jeżeli chodzi o przeciwdziałanie dezinformacji, UE opracowała przydatne narzędzia

w tym zakresie i zamierza kontynuować ścisłą współpracę ze swoimi afrykańskimi partnerami w celu wypracowania wspólnych podejść i wymieniać się najlepszymi praktykami.

Gospodarka cyfrowa wymaga lepszego posługiwania się umiejętnościami cyfrowymi i lepszemu poznaniu kultury informatycznej oraz stwarza wysokie zapotrzebowanie na wykwalifikowaną, lokalną siłę roboczą we wszystkich sektorach, które mogą odnieść korzyści dzięki transformacji cyfrowej. Należy w dalszym ciągu rozwijać **wysokiej jakości rozwiązania w obszarze uczenia się i szkoleń zawodowych** oferowane przez instytucje publiczne i prywatne.

Korzystanie z **danych satelitarnych i technologii kosmicznej** przyczynia się do rozwoju inteligentnego i bezpiecznego transportu, zielonych miast, zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i wydajnego rolnictwa. Otwarte i bezpłatne dane udostępniane w ramach unijnych programów kosmicznych mogą przyspieszyć rozwój kielkującego afrykańskiego prywatnego sektora kosmicznego, zapewniając przedsiębiorstwom typu *start-up* oraz małym i średnim przedsiębiorstwom możliwość opracowywania innowacyjnych rozwiązań i usług na szczeblu lokalnym. Monitorowanie zasobów naturalnych, sposobu użytkowania gruntów, śródlądowych zasobów wodnych oraz ekosystemów morskich i przybrzeżnych w ramach programów obserwacji Ziemi może wnieść wkład w proces kształtowania polityki i podejmowania decyzji w Afryce.

Proponowane działanie nr 2 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu wspierania transformacji cyfrowej kontynentu³

Wiąże się to z koniecznością skoncentrowania się na kwestii konwergencji regulacyjnej, uwzględniając wzmocnienie ochrony danych osobowych, przeprowadzanie inwestycji w kluczowe elementy zrównoważonej infrastruktury wspierającej, cyfryzację administracji publicznej pod kątem świadczenia usług elektronicznych, poszerzenie możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia, a także zwiększenie natężenia bezpiecznych przepływów danych. UE powinna również rozwijać swoją współpracę z Afryką w dziedzinie sztucznej inteligencji, która powinna być opracowywana i wykorzystywana w odpowiedzialny sposób.

III. Partnerzy w dziedzinie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

Ścisłe związki między UE i Afryką oraz bliskość geograficzna między tymi kontynentami czyni z nich naturalnych sojuszników w działaniach na rzecz zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu na obydwu kontynentach. Proces wykorzystywania możliwości gospodarczych i tworzenia godziwych miejsc pracy w Afryce i UE mógłby zostać istotnie wzmocniony poprzez prowadzenie wspólnych działań na czterech priorytetowych frontach, którymi są:

- a) pobudzenie wymiany handlowej i zrównoważonych inwestycji w Afryce;
- b) poprawa klimatu inwestycyjnego i otoczenia biznesowego;
- c) zwiększenie dostępu do wysokiej jakości edukacji, umiejętności, badań naukowych, innowacji, zdrowia i praw socjalnych;
- d) propagowanie integracji gospodarczej na szczeblu regionalnym i kontynentalnym.

Europejski Zielony Ład⁴ to zarówno nowa strategia UE na rzecz wzrostu, jak i plan mający do 2050 r. uczynić z Europy pierwszy na świecie kontynent neutralny dla klimatu. Z uwagi na swój olbrzymi

³ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 4 (Dobra jakość edukacji), 5 (Równość płci) i 9 (Innowacyjność, przemysł, infrastruktura).

potencjał w obszarze energii odnawialnej i różnorodności biologicznej Afryka znajduje się w niezwykle dogodnej pozycji do tego, by opracowywać i wdrażać zrównoważone rozwiązania w miarę rozwoju jej gospodarki.

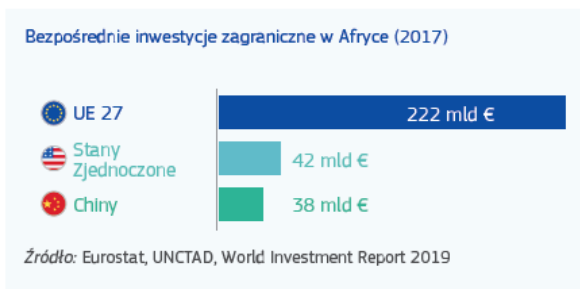
Biorąc pod uwagę początkowy sukces Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy oraz prace wspólnej grupy zadaniowej ds. gospodarki cyfrowej, energii, transportu i regionów wiejskich w Afryce, UE proponuje uczynienie z sojuszu⁵ głównego filaru stosunków gospodarczych między tymi dwoma kontynentami.

a. Zrównoważone inwestycje

Inwestycje publiczne i prywatne są niezbędne do tego, by pobudzać przedsiębiorczość i zrównoważoną dywersyfikację gospodarczą.

Szczególne uwagę należy zwrócić na zapewnienie: wysokiej jakości kluczowej infrastruktury, która byłaby odporna na zmianę klimatu; dostępu do finansowania; lepszej jakości danych, które umożliwiłyby opracowanie jak najszybszego i najwydajniejszego sposobu wdrożenia nowych

źródeł energii zrównoważonej; rozwoju tworzącego wartość dodaną sektora prywatnego o wysokim potencjale wzrostu gospodarczego oraz tworzenia godziwych miejsc pracy. UE, której bezpośrednie inwestycje zagraniczne opiewają na 222 mld EUR, **jest największym inwestorem w Afryce**, zdecydowanie przewyższając w tym zakresie Stany Zjednoczone Ameryki (42 mld EUR) lub Chiny (38 mld EUR)⁶. W ramach Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy instrumenty UE, takie jak upoważnienie EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich, instrument inwestycyjny Umowy z Kotonu i opracowany niedawno Europejski plan inwestycji zewnętrznych, przełożyły się na znaczną liczbę inwestycji w Afryce.

Obejmują one inwestycje w transport, sektory czystej energii i rolnictwa oraz w rozwój sektora prywatnego. Afryka i UE muszą kontynuować wspólne wysiłki na rzecz dalszego przyspieszania tego rodzaju zrównoważonych inwestycji.

Zgodnie z wnioskiem Komisji dotyczącym Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (NDICI)⁷ UE powinna być w stanie **w pełni wykorzystać** różne **instrumenty finansowe UE**, takie jak gwarancje budżetowe i instrumenty łączone w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju, których wdrażanie powinno rozpocząć się w 2021 r. W ramach gwarancji na działania zewnętrzne, stanowiącej element proponowanego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, możliwe byłoby przeznaczenie środków w wysokości do 60 mld EUR za pośrednictwem operacji gwarancyjnych w celu pobudzenia zrównoważonych inwestycji w okresie 2021–2027, które ukierunkowane byłyby w szczególności na poprawę sytuacji w Afryce.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, z dnia 11 grudnia 2019 r., COM(2019) 640 final.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie nowego sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy: kolejny etap naszego partnerstwa sprzyjającego inwestycjom i tworzeniu miejsc pracy, z dnia 12 września 2018 r., COM(2018) 643 final.

⁶ Konferencja Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju, Światowy Raport Inwestycyjny 2018, dane za 2016 r.

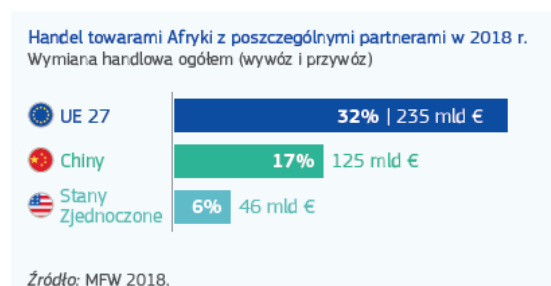
⁷ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, z dnia 14 czerwca 2018 r., COM(2018) 460 final.

Operacje te prowadzone powinny być w ramach **skoordynowanych działań podejmowanych we współpracy z europejskimi instytucjami finansowania rozwoju**. Łącznie instytucje te mogą pochwalić się największą obecnością w Afryce Subsaharyjskiej oraz tym, że największa część ich działań jest ukierunkowana na ten właśnie region, przy czym ich wspólne portfolio odpowiada jednej trzeciej łącznej działalności instytucji finansowania rozwoju i trzem czwartym kapitału wiążącego się z największym ryzykiem. Podejście oparte w większym stopniu na łączeniu instrumentów finansowych UE i działań europejskich instytucji finansowania rozwoju zwiększy mobilizację środków inwestorów prywatnych i zasobów krajowych, przyspieszy przejście w kierunku bardziej odpowiedzialnych i bardziej neutralnych dla klimatu inwestycji oraz będzie bodźcem do rozwoju sektora prywatnego w Afryce.

b. Integracja gospodarcza na szczeblu regionalnym i kontynentalnym

Propagowanie integracji gospodarczej na szczeblu regionalnym i kontynentalnym stanowi ważny element spójnej i zrównoważonej strategii gospodarczej.

W maju 2019 r. weszła w życie umowa o afrykańskiej kontynentalnej strefie wolnego handlu, która stanowi ważny krok w kierunku integracji na szczeblu kontynentalnym oraz jest wyrazem docelowej koncepcji polegającej na stworzeniu kontynentalnego jednolitego rynku. Umowa ta przyczyni się do zintensyfikowania wymiany handlowej na kontynencie afrykańskim, w tym z państwami Afryki Północnej, zróżnicowania wywozu oraz poprawy jakości i bezpieczeństwa produktów.

Utworzenie stabilnych i zrównoważonych kontynentalnych systemów – energetycznego, transportowego i cyfrowego – dla mieszkańców, przedsiębiorstw i przemysłu wesprze rozwój łańcuchów wartości, które mogą przyczynić się do umocnienia kontynentalnej strefy wolnego handlu. Stabilny, oparty na zasadach wielostronny system handlowy skupiony wokół Światowej Organizacji Handlu (WTO), leży we wspólnym interesie UE oraz Unii Afrykańskiej.

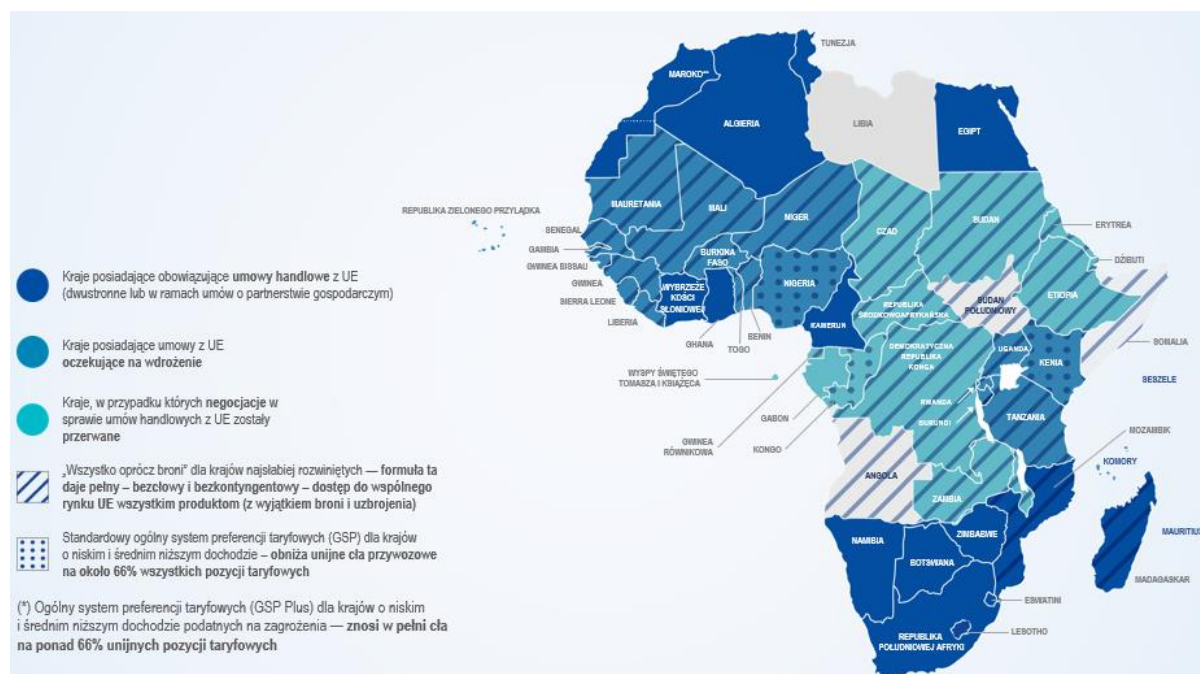
Proponowane działanie nr 3 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu znacznego zwiększenia zrównoważonych pod względem środowiskowym, społecznym i finansowym inwestycji, które są odporne na zmianę klimatu; w celu promowania możliwości inwestycyjnych poprzez zwiększenie wykorzystania innowacyjnych instrumentów finansowych⁸ oraz w celu wzmocnienia regionalnej i kontynentalnej integracji gospodarczej, w szczególności w ramach umowy o afrykańskiej kontynentalnej strefie wolnego handlu⁹

Druga część powyższego działania zostanie wprowadzona w życie poprzez nadanie najwyższego priorytetu politycznemu, technicznemu i finansowemu wsparciu dla realizacji umowy o afrykańskiej kontynentalnej strefie wolnego handlu (w odniesieniu do której wsparcie UE wzrosło już z 12,5 mln EUR w latach 2014–2017 do 60 mln EUR w latach 2018–2020). Jesteśmy gotowi podzielić się naszym doświadczeniem związanym z unią celną i jednolitym rynkiem. Na współpracę w zakresie korytarzy strategicznych usprawniających wymianę handlową i inwestycje na kontynencie afrykańskim oraz między Afryką a Europą, a także poprawiających zrównoważoną, skuteczną i bezpieczną łączność między tymi dwoma kontynentami pozytywnie wpłynie również

⁸ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 1 (Koniec z ubóstwem), 2 (Zero głodu), 7 (Czysta i dostępna energia), 8 (Wzrost gospodarczy i godna praca) oraz 9 (Innowacyjność, przemysł, infrastruktura).

⁹ To proponowane działanie jest zgodne z celem zrównoważonego rozwoju nr 8 (Wzrost gospodarczy i godna praca).

długoterminowa perspektywa utworzenia kompleksowej międzykontynentalnej strefy wolnego handlu. Unijne stowarzyszenia przedsiębiorców mogą odegrać ważną rolę podczas forum biznesu organizowanym przy okazji nadchodzącego szczytu Unii Afrykańskiej i Unii Europejskiej. Cele te można osiągnąć przy pomocy takich narzędzi, jak: współpraca i dialog, partnerstwa biznesowe wzdłuż kluczowych łańcuchów wartości, a także pogłębianie umów o partnerstwie gospodarczym oraz innych unijnych umów handlowych z afrykańskimi krajami partnerskimi.

** Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską i Królestwem Marokańskim w sprawie zmiany protokołów nr 1 i 4 do układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie, które weszło w życie w dniu 19 lipca 2019 r., zawiera postanowienie dotyczące rozszerzenia preferencji taryfowych o produkty pochodzące z obszaru niesamodzielnego Sahary Zachodniej.

c. Otoczenie biznesowe i klimat inwestycyjny

Pobudzenie inwestycji sektora prywatnego jest niezbędne do przyspieszenia zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz do tworzenia godziwych miejsc pracy. Wzrost zaufania inwestorów do Afryki będzie w przeważającej mierze zależeć od zwiększenia bezpieczeństwa, zapewnienia skutecznych, przejrzystych i stabilnych ram regulacyjnych, a także od ułatwienia prowadzenia i ochrony inwestycji, zapewnienia stabilności makroekonomicznej, solidnych systemów finansowych, dostępu do pożyczek, innowacji oraz danych, niezbędnych do przeprowadzenia transformacji ekologicznej.

Konieczne są również reformy polityczne w następujących kluczowych obszarach: sprawowanie rządów; praworządność; system sądowy; zarządzanie finansami publicznymi (łącznie z jakością i skutecznością wydatków publicznych); zarządzanie długiem; przejrzystość zamówień publicznych; konkurencja; normy i ułatwienia w handlu; ramy inwestycyjne i opodatkowanie w ramach zielonego wzrostu. Działanie to obejmuje również walkę z korupcją, nadużyciami finansowymi, nielegalnymi przepływami finansowymi, praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Proponowane działanie nr 4 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu przyciągnięcia inwestorów poprzez wspieranie państw afrykańskich w przyjmowaniu polityk i reform regulacyjnych, które poprawiają otoczenie biznesowe i klimat inwestycyjny, a także zapewniają równe warunki działania dla przedsiębiorstw¹⁰

Mając to na uwadze, proponuje się, aby UE poczyniła ambitniejsze ustalenia zmierzające do ułatwienia, przyciągnięcia i wsparcia inwestycji w Afryce. UE powinna w dalszym ciągu pracować nad wykorzystaniem takich sieci współpracy jak platforma zrównoważonej przedsiębiorczości dla Afryki oraz międzynarodowa platforma ds. zrównoważonego finansowania. Ponadto duże znaczenie ma promowanie reform regulacyjnych oraz wzmocnienie zdolności instytucjonalnej organów publicznych, organizacji przedsiębiorców oraz samych przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców społecznych, przy jednoczesnym pobudzaniu budowania zdolności w zakresie dostępu MŚP do rynków i finansowania. W tym celu europejskie organizacje przedsiębiorców powinny kontynuować wspieranie przedsiębiorczości w Afryce.

UE powinna ponadto zachęcać do dialogu regulacyjnego z administracją publiczną w celu wymiany dobrych praktyk. Dialog dotyczący wsparcia budżetowego powinien w dalszym ciągu być podstawowym narzędziem promowania reform. Dodatkowo do poprawy klimatu biznesowego przyczynią się również umowy handlowe i przepisy dotyczące inwestycji, które mają przyciągać, ułatwiać i wspierać zrównoważone inwestycje.

d. Edukacja, umiejętności, badania naukowe, innowacje, zdrowie i prawa socjalne

Inwestowanie w ludzi, w szczególności w osoby młode, ma ogromne znaczenie dla tworzenia coraz silniejszego partnerstwa między oboma kontynentami. Szacuje się, że w ciągu kolejnych 15 lat około 375 mln osób młodych osiągnie w Afryce wiek produkcyjny.

Obecnie mniej niż 10 % Afrykańczyków w wieku 18–24 lat zdobywa pewnego rodzaju wykształcenie pomaturalne lub odbywa szkolenie zawodowe. Zapewnienie osobom młodym edukacji i szkoleń, umożliwienie im zdobycia umiejętności oraz przygotowanie ich do korzystania z nowych możliwości dostępnych na przyszłym rynku pracy stanowi wspólny priorytet strategiczny. Aby młode kobiety i młodzi mężczyźni mogli w pełni wykorzystać możliwości gospodarcze, będą potrzebować lepszego dostępu do sprawiedliwej, wysokiej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu, w tym do szkolnictwa wyższego oraz do możliwości kształcenia i szkolenia. Wymaga to **poświęcenia szczególnej uwagi dziewczętom i kobietom**. Aby zapewnić wsparcie dla wzmocnienia pozycji kobiet, należy wyeliminować dyskryminujące przepisy i praktyki oraz zapewnić im dostęp do wiedzy, umiejętności, mikrokredytów i finansowania przedsiębiorczości.

W celu zwiększenia zdolności do zatrudnienia i zmysłu przedsiębiorczości wśród absolwentów szkół systemy edukacji muszą zapewnić skuteczniejsze dostosowanie umiejętności i efektów uczenia się do potrzeb rynku pracy oraz do nowo powstających sektorów, w szczególności sektora cyfrowego i sektora zielonych i przyjaznych dla klimatu technologii. Istotne znaczenie będzie miało również propagowanie współpracy między uczelniami, środowiskami naukowymi i lokalnymi przedsiębiorcami oraz wspieranie innowacyjnych metod uczenia się. Duży potencjał, jeżeli chodzi o tworzenie miejsc pracy i nawiązywanie bliższych kontaktów międzyludzkich, ma również zacieśnianie współpracy w sektorze kultury.

Dostęp do możliwości znalezienia **godnej pracy** będzie miał kluczowe znaczenie dla zapewnienia perspektyw dla dynamicznie zwiększającej się grupy społecznej, którą stanowi afrykańska młodzież. Powyższe stwierdzenie idzie w parze z zapewnieniem dobrego stanu zdrowia pracowników, zdrowego środowiska pracy oraz godziwych warunków pracy. W szczególności wymaga to

¹⁰ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 1 (Koniec z ubóstwem), 9 (Innowacyjność, przemysł, infrastruktura) i 16 (Pokój, sprawiedliwość i silne instytucje).

zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy, ogólnodostępnych systemów zabezpieczenia społecznego, powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, dostępu do wysokiej jakości służby zdrowia, w tym usług z zakresu planowania rodziny, oraz zwalczania nierówności, dyskryminacji, **pracy dzieci** (w szczególności w sektorze rolnictwa) oraz pracy przymusowej. Wymaga to również przejścia z gospodarki nieformalnej na gospodarkę formalną. W tym zakresie skuteczny **dialog społeczny** z organami publicznymi oraz organizacjami pracowników i pracodawców poprawi zarówno klimat społeczny, jak i biznesowy.

Wspólnym interesem UE i Afryki jest również promowanie inwestycji w podstawową **opiekę zdrowotną**, czystą wodę, lokale mieszkalne oraz rozwój infrastruktury i zdolności radzenia sobie z ogniskami epidemicznymi.

Proponowane działanie nr 5 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką na rzecz szybkiego rozwoju kształcenia, wiedzy i umiejętności oraz zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji, w szczególności w przypadku kobiet i młodzieży, a także ochrony i zwiększania praw socjalnych oraz wyeliminowania pracy dzieci¹¹

Proponuje się, aby UE zwiększyła skalę współpracy akademickiej i naukowej między UE a Afryką, w tym w zakresie kształcenia i szkolenia technicznego oraz zawodowego, a także propagowała rozwój umiejętności (również we współpracy z przedsiębiorcami działającymi w UE) w celu stworzenia społeczeństwa i gospodarki opartych na wiedzy. UE powinna ułatwiać mobilność wśród studentów, nauczycieli, osób prowadzących szkolenia oraz naukowców. UE powinna również wspierać budowanie zdolności na terenie Afryki; zapewnienie wysokiej jakości szkoleń dla nauczycieli; rozwój potencjału w dziedzinie badań naukowych i innowacji; wykorzystywanie interakcji między edukacją, nauką, technologią i innowacją na rzecz lepszego uczenia się. Ponadto UE powinna podejmować działania w kierunku nawiązania dialogu z państwami afrykańskimi mającego prowadzić do zapewnienia ochrony praw socjalnych i, w szczególności, do wyeliminowania pracy dzieci. UE oferuje zwiększenie wsparcia na rzecz wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej.

IV. Partnerzy w dziedzinie pokoju, bezpieczeństwa, sprawowania rządów i odporności

Zapewnienie długotrwałego pokoju i bezpieczeństwa w Afryce leży w interesie zarówno samej Afryki, jak i UE. Pokój i bezpieczeństwo są warunkami koniecznymi do zapewnienia zrównoważonego rozwoju.

Mimo że cel polega na osiągnięciu pokoju i bezpieczeństwa w całej Afryce, szczególną opieką należy otoczyć te regiony, w których występują najsilniejsze napięcia. Państwa afrykańskie – przy wsparciu organizacji działających na szczeblu regionalnym i kontynentalnym – ponoszą główną odpowiedzialność za podjęcie działania, ponieważ są one głównym strażnikiem swojego bezpieczeństwa. Niemniej UE pragnie w znaczący sposób zwiększyć wsparcie udzielane Afryce we współpracy ze społecznością międzynarodową. Jeżeli chodzi o odporność, powinna się ona znaleźć w centrum działań podejmowanych przez Afrykę i UE w celu rozwiązania przewlekłych konfliktów i złagodzenia niestabilności.

Niestabilna sytuacja w Afryce nie wynika już wyłącznie z konfliktów wewnątrzpaństwowych, lecz z ograniczonej kontroli sprawowanej przez państwo nad terytorium krajowym i obszarami morskimi, spójności społecznej, lokalnego ekstremizmu, konfliktów występujących wewnątrz społeczeństw, zwiększenia liczby ugrupowań zbrojnych, terroryzmu i przestępczości transgranicznych, w tym z cyberprzestępczości. Zmiana klimatu, rosnąca konkurencja o zasoby naturalne, wyzwania związane

¹¹ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 1 (Koniec z ubóstwem), 3 (Dobre zdrowie i jakość życia), 4 (Dobra jakość edukacji), 5 (Równouprawnienie płci), 8 (Wzrost gospodarczy i godna praca) oraz 10 (Mniej nierówności).

ze środowiskiem naturalnym, brak podstawowych usług społecznych, pandemie i inne zagrożenia dla zdrowia stanowią dodatkowe źródła niestabilności.

Rządy mierzą się z wyzwaniem polegającym na spełnieniu oczekiwań politycznych i gospodarczych coraz liczniejszej populacji młodzieży, dotyczących między innymi praw człowieka, których nieprzestrzeganie pogłębia uśpione napięcia społeczne.

a. Pokój i bezpieczeństwo

Chociaż dzięki partnerstwu między UE a Afryką osiągnięto wiele pozytywnych rezultatów w zakresie pokoju i bezpieczeństwa – z których większość uwzględniono w protokole ustaleń UA–UE w sprawie pokoju, bezpieczeństwa i zarządzania – złożoność działań oraz pogarszająca się sytuacja w niektórych regionach wymagają, abyśmy wspólnie zwiększyli nasze zaangażowanie. Oznacza to również konieczność współpracy z międzynarodowymi partnerami, przede wszystkim z Organizacją Narodów Zjednoczonych. W tym kontekście istotne znaczenie ma prowadzona przez Unię Afrykańską inicjatywa na rzecz zaprzestania walk w Afryce, tj. inicjatywa „Silencing the Guns”.

Należy w dalszym ciągu dostosowywać instrumenty UE i zdolności Afryki. Zachodzi wyraźna potrzeba dokonania przeglądu oraz dalszego zacieśnienia współpracy na linii UE–Afryka w bardziej strategiczny i dostosowany sposób, w oparciu o wzajemne zobowiązania oraz zasadę rozliczalności i odpowiedzialności. Mimo postępów poczynionych w ramach Funduszu na rzecz Pokoju Unii Afrykańskiej nadal nie zajęto się kwestią finansowania realizowanych przez Afrykę inicjatyw na rzecz wspierania pokoju, w tym inicjatyw wykorzystujących środki uzyskane przy wsparciu ONZ. Ponadto UE i Afryka powinny dostosować swoje metody współpracy na niestabilnych obszarach, aby móc wpływać na rządy sprawowane na szczeblu lokalnym.

Obecne zintegrowane podejście UE pozwala na wykorzystanie pełnego zakresu dostępnych instrumentów obejmujących m.in. dyplomację polityczną na najwyższym szczeblu, regularne konsultacje, mediację mającą na celu zapobieganie konfliktom oraz ich rozwiązywanie, środki ograniczające, współpracę w zakresie walki z terroryzmem, walkę z przestępczością zorganizowaną – w tym z handlem ludźmi – oraz bezpieczeństwo morskie. Poprzez „Instrument na rzecz Pokoju w Afryce”¹² UE wspiera prowadzone przez Afrykę działania na rzecz pokoju oraz afrykańską architekturę pokoju i bezpieczeństwa (APSA). Na poziomie operacyjnym misje realizowane w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz inne działania z dziedziny bezpieczeństwa i obrony podejmowane przez państwa członkowskie UE wyraźnie przyczyniają się do zwiększania pokoju i bezpieczeństwa w regionie Sahelu, Rogu Afryki, Zatoce Gwinejskiej, Kotlinie Czadu oraz Republice Środkowoafrykańskiej.

Proponowane działanie nr 6 – Nawiazanie partnerstwa z Afryką na rzecz dostosowania i pogłębienia wsparcia UE dla afrykańskich wysiłków na rzecz pokoju poprzez bardziej uporządkowaną i strategiczną formę współpracy, ze szczególnym uwzględnieniem regionów najbardziej narażonych na napięcia i zagrożenia¹³

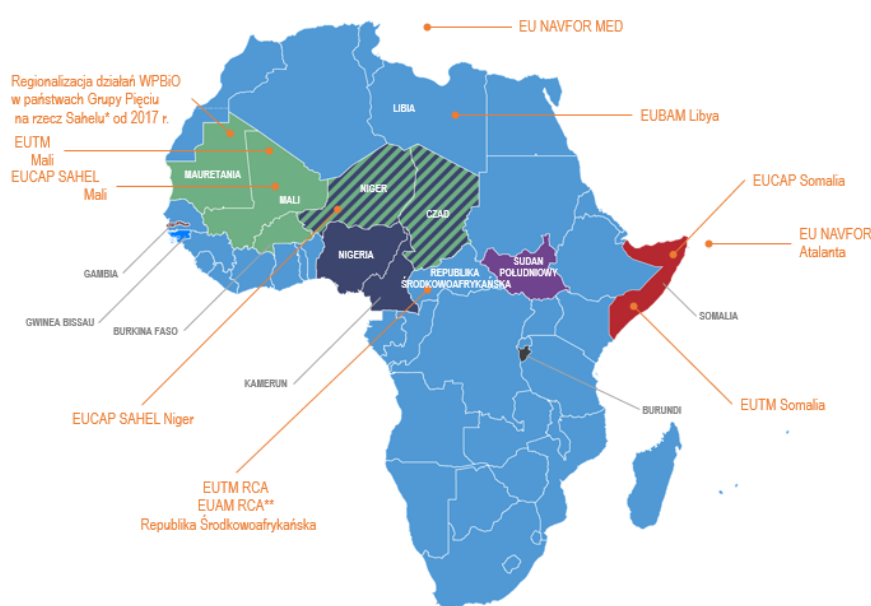
Aby osiągnąć cele partnerstwa, podczas szczytów oraz spotkań dyplomatycznych wysokiego szczebla szczególny nacisk położony zostanie przede wszystkim na opracowywanie strategii i konkretnych działań na rzecz rozwiązania konfliktów na przykład w Libii, regionie Sahelu, regionie Wielkich Jezior lub Rogu Afryki. UE oferuje wsparcie dla wysiłków podejmowanych przez jej afrykańskich partnerów, aby odpowiedzieć na pełen zakres wyzwań oraz zwiększyć ogólną odporność. UE oferuje również wsparcie dla zdolności Afryki w zakresie obrony i bezpieczeństwa poprzez proponowany Europejski Instrument na rzecz Pokoju, misje realizowane w ramach WPBiO oraz narzędzia związane

¹² Na który od 2004 r. UE przeznaczyła 3,5 mld EUR.

¹³ To proponowane działanie jest zgodne z celem zrównoważonego rozwoju nr 16 (Pokój, sprawiedliwość i silne instytucje).

z bezpieczeństwem i obroną, aby skuteczniej sprostać wyzwaniom, z którymi mierzą się w terenie afrykańskie podmioty odpowiedzialne za bezpieczeństwo i obronę. UE proponuje, aby zwiększyć bieżące wysiłki na rzecz przestrzegania praw człowieka, zasad dotyczących ochrony ludności cywilnej oraz międzynarodowego prawa humanitarnego. Działania podejmowane będą w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi UE, Unią Afrykańską, afrykańskimi organizacjami regionalnymi, ONZ i innymi ważnymi partnerami, między innymi w ramach trójstronnej współpracy między UA, UE i ONZ. Dodatkowo przedmiotem szczególnej uwagi będą: program działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz program działań na rzecz młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa.

UE powinna dostosować i zwiększyć wsparcie dla podejmowanych przez Afrykę wysiłków na rzecz pokoju, skupiając się przy tym na zintegrowanym podejściu do konfliktów i kryzysów, działaniu na wszystkich etapach cyklu konfliktu, inwestowaniu w przeciwdziałanie radykalizacji, wysiłkach pojednawczych i stabilizacyjnych, a także na skuteczniejszym łączeniu działań w zakresie pomocy humanitarnej, rozwoju, pokoju i bezpieczeństwa.

UE wyasygnowała 253,6 mln euro dla **połączonych sił Grupy Pięciu na rzecz Sahelu** w celu zwalczania terroryzmu i zagrożeń dla bezpieczeństwa oraz poprawy bezpieczeństwa regionalnego

Od czasu utworzenia Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce w 2004 r. UE przekazała za jego pośrednictwem 3,5 mld euro, w tym 2,4 mld euro od 2014 r.

* Komórka Koordynacji Regionalnej jest jednym z działań WPBiO ułatwiających UE udzielanie wsparcia na rzecz współpracy w zakresie bezpieczeństwa i obrony, w której to współpracy uczestniczą państwa Grupy Pięciu (Mauritania, Burkina Faso, Niger i Czad)

** Zgodnie z planem EUAM RCA ma osiągnąć pełną zdolność operacyjną w czerwcu 2020 r.

b. Sprawowanie rządów, demokracja, prawa człowieka i zasada państwa prawa

W perspektywie długoterminowej bezpieczeństwo i rozwój mogą mieć zrównoważony charakter wyłącznie wówczas, gdy są oparte na poszanowaniu praw człowieka i unikaniu dyskryminacji z jakichkolwiek względów¹⁴ oraz na zasadach demokracji, równouprawnieniu płci i praworządności. Uznając, że wszystkie prawa człowieka są prawami powszechnymi, niepodzielnymi, współzależnymi i wzajemnie powiązanymi, UE i państwa afrykańskie angażują się w promocję i ochronę wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności na świecie.

Dobre rządy, skuteczna i integracyjna polityka gospodarcza, społeczna, edukacyjna i zdrowotna, równy dostęp do podstawowych usług społecznych, równy dostęp do zasobów i ich sprawiedliwa redystrybucja, równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości i otwarte społeczeństwa integracyjne przyczyniają się do promowania pokoju i stabilności oraz stanowią podstawę tworzenia miejsc pracy, rozwoju i przyciągania inwestycji. Szczególną uwagę należy poświęcić zabezpieczeniu i ochronie praw dziecka.

¹⁴ W tym ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub innego rodzaju opinie, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną i tożsamość płciową.

Proponowane działanie nr 7 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką na rzecz uwzględnienia w działaniach i współpracy kwestii dobrych rządów, demokracji, praw człowieka, praworządności i równości płci¹⁵

Poszanowanie powszechnych praw człowieka – politycznych, obywatelskich, gospodarczych, społecznych czy kulturowych – pozostanie istotną cechą naszego partnerstwa ze wszystkimi istotnymi podmiotami i wspierania ważnych inicjatyw, takich jak afrykańska architektura rządów. Dialogi polityczne z państwami afrykańskimi na temat praw człowieka będą prowadzone w sposób bardziej strategiczny i usystematyzowany, w uzupełnieniu do regularnych konsultacji z afrykańskimi organizacjami regionalnymi i do solidnie ugruntowanego dialogu dotyczącego praw człowieka między UA i UE.

UE zamierza nadal wspierać wiarygodne, włączające i przejrzyste procesy wyborcze i demokratyczne, w tym w drodze zwiększonej koordynacji między UA i UE w zakresie obserwacji wyborów i działań następujących po wyborach. UE zamierza również zintensyfikować współpracę w obszarze rządów demokratycznych i praworządności na obu kontynentach, w tym w zakresie odpowiedzialności i przejrzystości instytucji publicznych, niezależności i niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, korupcji i przestępczości transgranicznej, jak również handlu ludźmi.

UE powinna wspierać konkretne inicjatywy na rzecz wzmocnienia organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców prawa człowieka, oraz w celu wyeliminowania bezkarności, zapewnienia zadośćuczynienia ofiarom i wspierania pojednania. Zostaną podjęte inicjatywy na rzecz i z udziałem kobiet i młodzieży (w tym dzieci) celem wspierania ich upodmiotowienia ekonomicznego, zapewnienia, aby brały czynny udział w procesach decyzyjnych w sferze obywatelskiej i politycznej, propagowania zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie, a także zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz wyeliminowania tych form przemocy, w tym przemocy seksualnej i ze względu na płeć związanej z konfliktami zbrojnymi.

c. Odporność

Odporność, pokój, bezpieczeństwo i sprawowanie rządów są ze sobą ściśle powiązane. UE powinna zatem nawiązać partnerstwo z afrykańskimi zainteresowanymi stronami na rzecz zwiększenia odporności, uwzględniając pełen zakres wyzwań: od wyzwań związanych z podstawowymi przyczynami konfliktów po wyzwania związane ze skutkami kryzysów. Cel ten można osiągnąć dzięki pogłębieniu unijnego wsparcia dla afrykańskich wysiłków na rzecz pokoju za pomocą zintegrowanego podejścia obejmującego działania na wszystkich etapach cyklu konfliktów i kryzysów w miarę ich przebiegu. Wiąże się to z wysiłkami o charakterze zapobiegawczym, pojednawczym i stabilizacyjnym podejmowanymi za pomocą dobrze ukierunkowanych działań humanitarnych, rozwojowych, pokojowych i na rzecz bezpieczeństwa zgodnie z ich wartością dodaną i mandatami.

Proponowane działanie nr 8 – Zapewnienie odporności dzięki łączeniu interwencji humanitarnych, rozwojowych, pokojowych i dotyczących bezpieczeństwa na wszystkich etapach konfliktów i kryzysów

V. Partnerzy w zakresie migracji i mobilności

Tendencje demograficzne, dążenie do wykorzystania możliwości gospodarczych i osiągnięcia stabilności politycznej, ucieczka od kryzysów i konfliktów oraz przystosowanie się do zmiany

¹⁵ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 10 (Mniej nierówności), 15 (Równość płci) i 16 (Pokój, sprawiedliwość i silne instytucje).

klimatu i degradacja środowiska – wszystko to oznacza, że poziomy **migracji i przymusowych wysiedleń** będą nadal źródłem **wyzwań i możliwości** dla naszych dwóch kontynentów.

Przy odpowiednim zarządzaniu migracja i mobilność mogą mieć pozytywny wpływ zarówno na kraje pochodzenia, kraje tranzytu, jak i kraje docelowe. Większość afrykańskich przepływów migracyjnych i przepływów dotyczących mobilności przebiega wewnątrz Afryki i zarówno na poziomie regionalnym, jak i kontynentalnym wprowadza się systemy swobodnego przepływu osób. W niektórych państwach członkowskich Unii Afrykańskiej przebywa wielu migrantów, uchodźców i wysiedleńców, co przysparza tym państwom znacznych wyzwań, ale też możliwości. Migracja stwarza wyzwania i możliwości również dla państw członkowskich UE.

Od 2015 r. UE i państwa afrykańskie wypracowały **wspólne podejście** do zarządzania migracją i mobilnością¹⁶. Podejście to doprowadziło do zmniejszenia liczby nielegalnych przyjazdów do Europy, poprawiło współpracę w kwestii zwalczania przemytu migrantów oraz umożliwiło wypracowanie zrównoważonych podejść w odniesieniu do uchodźców przyjętych przez państwa w Afryce.

Nadal jednak pozostają istotne wyzwania. W Afryce Subsaharyjskiej przebywa ponad jedna czwarta światowej populacji uchodźców. Niebezpieczna podróż i próby przekraczania Morza Śródziemnego nadal powodują utratę życia i napędzają działalność przestępczą. Aby sprostać takim wyzwaniom, Afryka i UE potrzebują **zrównoważonego, spójnego i kompleksowego podejścia do migracji i mobilności** kierującego się **zasadami solidarności, partnerstwa i wspólnej odpowiedzialności** i opartego na poszanowaniu prawa człowieka i prawa międzynarodowego. Wspólnym celem partnerów unijnych i afrykańskich powinno być trwale i skuteczne zarządzanie migracjami.

UE będzie nadal zwracać szczególną uwagę w ramach wszystkich działań na przestrzeganie podstawowych unijnych wartości, a zwłaszcza na uwzględnianie szczególnych potrzeb osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym kobiet, dzieci, małoletnich bez opieki i osób niepełnosprawnych.

Ochrona osób potrzebujących – takich jak uchodźcy, osoby wewnętrznie przesiedlone i inni wysiedleńcy znajdujący się w trudnej sytuacji – powinna nadal stanowić wspólny priorytet. UE pragnie nadal pomagać partnerom afrykańskim w zmaganiu się z kryzysami uchodźczymi i znajdowaniu trwałych rozwiązań dotyczących uchodźców w państwach przyjmujących. UE powinna również kontynuować wysiłki zmierzające do przesiedlenia osób wymagających ochrony międzynarodowej do Europy.

Potrzeba większego zaangażowania w zapobieganie migracji nieuregulowanej i położenie kresu śmierci na morzu. Obejmuje to zaostrzenie walki z przemytem migrantów, ze szczególnym naciskiem na zwalczanie działalności siatek przestępczych, które to działania powinny iść w parze z wysiłkami na rzecz zwalczania handlu ludźmi. Szczególnie istotne jest budowanie zdolności skutecznego zarządzania migracjami, w tym skutecznego zarządzania granicami, i UE powinna nadal wspierać partnerów afrykańskich w tym obszarze. Należy również podjąć dalsze działania w celu zajęcia się głównymi przyczynami nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń w oparciu o różne rodzaje wsparcia udzielanego za pośrednictwem funduszu powierniczego UE dla Afryki.

Należy poprawić współpracę w kwestii powrotów i readmisji oraz zwiększyć odsetek skutecznych powrotów. UE i Afryka powinny dążyć do stworzenia skuteczniejszych i trwalszych mechanizmów, w tym poprzez wspieranie dobrowolnych powrotów oraz skuteczne wdrażanie i zawieranie

¹⁶ Obejmuje to wspólny plan działania z Valletty, proces chartumski i proces rabacki, unijne ramy partnerstwa w dziedzinie migracji na potrzeby stosunków dwustronnych z krajami partnerskimi, trójstronną grupę zadaniową UA–UE–ONZ ds. migracji czy też zobowiązanie do opracowania wspólnych ram dotyczących międzykontynentalnego dialogu w zakresie migracji i mobilności.

porozumień o readmisji. Powrotom powinna towarzyszyć trwała reintegracja w państwach pochodzenia.

Jednocześnie wzmożona współpraca w dziedzinie legalnej migracji może przynieść obu stronom znaczne korzyści w postaci tworzenia możliwości zatrudnienia dopasowanych do potrzeb rynku pracy na obu kontynentach. Projekty dotyczące migracji legalnej i cyrkulacyjnej oraz mobilności pracowników realizowane z udziałem państw afrykańskich oraz działania na rzecz zwiększenia korzyści rozwojowych wynikających z migracji, w tym dzięki ułatwieniu przekazywania pieniędzy, mogą się znacznie przyczynić do uczynienia migracji i mobilności legalnymi i bezpiecznymi.

Proponowane działanie nr 9 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu zapewnienia zrównoważonego, spójnego i kompleksowego podejścia do migracji i mobilności¹⁷

Cel ten osiągnięty zostanie dzięki uwzględnieniu kwestii migracji i mobilności w sposób zrównoważony na wszystkich poziomach naszego ogólnego partnerstwa. Będziemy stosować podejście uwzględniające całą trasę migracji, działając wspólnie z krajami pochodzenia i tranzytu oraz krajami docelowymi. Zostanie również położony silny nacisk na poprawę zarządzania migracją, zwiększenie możliwości krajów partnerskich w zakresie lepszego zarządzania granicami, wzmacnianie zdolności i współpracę opartą na faktach.

Na poziomie kontynentu UE proponuje utworzenie wspólnych ram dotyczących międzykontynentalnego dialogu w zakresie migracji i mobilności i dalsze wzmacnianie trójstronnej współpracy UA–UE–ONZ w oparciu o pozytywne efekty działalności grupy zadaniowej ds. migracji. Na poziomie regionalnym UE proponuje przyspieszenie wdrażania wspólnego planu działania z Valletty, procesu chartumskiego i procesu rabackiego wraz z UA, ONZ, państwami członkowskimi UE i organizacjami regionalnymi.

Na poziomie dwustronnym UE powinna opracować w ramach ogólnych partnerstw z państwami afrykańskimi dopasowane do potrzeb dialogi i partnerstwa. Należy koniecznie zapewnić, aby istniejące i przyszłe ramy współpracy wzajemnie się uzupełniały i tworzyły wartość dodaną.

VI. Podsumowanie: realizacja partnerstwa wymaga współpracy

Aby spełnić opisane powyżej ambicje i skutecznie zrealizować to nowe partnerstwo, UE i Afryka muszą znaleźć metody ściślejszej współpracy.

a. Poziom globalny: wzmocnienie multilateralizmu opartego na zasadach

Unia Afrykańska i UE opowiadają się za międzynarodowym ładem opartym na zasadach oraz systemem wielostronnym, którego głównym filarem jest Organizacja Narodów Zjednoczonych¹⁸. Łączy nas przekonanie, że problemów globalnych nie może rozwiązać żadne pojedyncze państwo lub grupa państw. Współpraca globalna i integracja regionalna stanowią najlepszą gwarancję stabilności międzynarodowej i wzrostu gospodarczego. Współpraca w kwestii multilateralizmu i wspólnych programów (np. dotyczących działań w dziedzinie klimatu, zarządzania cyfryzacją itp.), które można skutecznie zrealizować jedynie wspólnie, leży zatem w naszym wspólnym interesie. Afryka i UE razem tworzą grupę o największej liczbie głosów w ONZ. Dzięki połączeniu naszych sił urzeczywistniliśmy ważne porozumienia międzynarodowe, takie jak Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wraz z jej celami zrównoważonego rozwoju oraz porozumienie klimatyczne z Paryża, i dążymy do ich realizacji. To podejście należy stosować również w ramach poszczególnych wyspecjalizowanych organizacji ONZ. Afryka i UE powinny wykorzystać każdą

¹⁷ To proponowane działanie jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju nr 1 (Koniec z ubóstwem) i 10 (Mniej nierówności).

¹⁸ Jak zapisano w Traktacie o Unii Europejskiej, Agendzie 2063 Unii Afrykańskiej, globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej oraz Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju.

okazję do kontynuowania wspólnego, skutecznego działania we wszystkich obszarach strategicznych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w obrębie trzech filarów prac ONZ i do zapewnienia współpracy i uzgodnienia stanowisk w stosownych przypadkach. Powinniśmy również współpracować i dążyć do zbieżności stanowisk na wszystkich innych forach międzynarodowych, takich jak G-20 i Światowa Organizacja Handlu (WTO).

Wszystkie państwa członkowskie UE i Unii Afrykańskiej muszą prowadzić wspólne działania, w tym działania informacyjne i dyplomatyczne, na rzecz międzynarodowego ładu opartego na zasadach i systemu wielostronnego. W świecie, w którym panuje coraz większa rywalizacja, w którym ma miejsce swobodny obieg idei i w którym wartości są wystawione na próbę, należy położyć szczególny nacisk na dyplomację publiczną służącą wspieraniu multilateralizmu na obu kontynentach i na całym świecie, prowadzoną dzięki angażowaniu młodzieży, naukowców i innych zainteresowanych stron, które wspólnie kształtują przyszły światowy porządek.

Proponowane działanie nr 10 – Nawiązanie partnerstwa z Afryką w celu wzmocnienia międzynarodowego ładu opartego na zasadach oraz systemu wielostronnego, którego głównym filarem jest Organizacja Narodów Zjednoczonych¹⁹

Regularny dialog polityczny z afrykańskimi partnerami na temat współpracy w ramach systemu wielostronnego na poziomie dwustronnym i w ramach ONZ powinien dotyczyć różnych kwestii: od nowych globalnych wyzwań po współpracę w sprawach związanych z Radą Bezpieczeństwa ONZ. UE powinna dążyć do ustanowienia bardziej usystematyzowanej trójstronnej współpracy UA–UE–ONZ w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Należy również wspierać konieczne reformy i modernizację istniejących instytucji wielostronnych, aby zagwarantować, że spełniają swoją rolę. Aby wesprzeć działania na rzecz zwiększenia znaczenia Afryki w ONZ, międzynarodowych instytucjach finansowych i innych organizacjach wielostronnych, UE popiera wniosek UA o przyznanie wzmocnionego statusu obserwatora w WTO.

b. Poziom dwustronny: intensyfikacja współpracy z Afryką

Szczyty szefów państw i rządów na szczęblu UA–UE i posiedzenia ministerialne ukierunkują politycznie współpracę UE z Afryką. Należy zapewnić spójność między tą strategią i prawnie wiążącymi umowami między UE i państwami afrykańskimi, zarówno za pośrednictwem protokołu dotyczącego państw Afryki Subsaharyjskiej w ramach nowej umowy o partnerstwie między UE i grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, jak również za pośrednictwem układów o stowarzyszeniu między UE i państwami Afryki Północnej. Spójność tę zapewni wykorzystanie istniejących struktur zarządzania, takich jak szczyty, posiedzenia ministerialne, wspólne posiedzenia Komisji Europejskiej i Komisji Unii Afrykańskiej oraz komitetów ds. politycznych oraz ds. pokoju i bezpieczeństwa. Należy również rozpocząć dialog z takimi kluczowymi podmiotami, jak: młodzież, kobiety, wiodące przedsiębiorstwa, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, środowiska akademickie i ośrodki analityczne²⁰. UE powinna być gotowa do wspierania procesu reform instytucjonalnych rozpoczętego przez UA. UE powinna również nadal współpracować z diasporami nad poszukiwaniem nowych różnych sposobów, za pomocą których mogą wnieść wkład.

Poza formalnymi dialogami UE i Afryka powinny szukać sposobów na zintensyfikowanie kontaktów osobistych za pomocą programów wymiany, wspólnej działalności badawczej lub inicjatyw partnerskich nawiązywanych między instytucjami naukowymi i kulturalnymi, sektorem prywatnym, przedsiębiorstwami, agencjami i służbami użyteczności publicznej, parlamentami, władzami lokalnymi lub miastami i regionami. UE proponuje współpracę ze swoimi afrykańskimi partnerami,

¹⁹ To proponowane działanie jest zgodne z celem zrównoważonego rozwoju nr 17 (Partnerstwa na rzecz celów).

²⁰ Wzorcem, który należy rozwijać i poszerzyć, są sektorowe dialogi merytoryczne w ramach Sojuszu Afryka–Europa (dotyczące gospodarki cyfrowej, transportu, inwestycji w obszary wiejskie / rolnictwo i zrównoważoną energię). Na przykład dialog na temat transformacji ekologicznej.

aby zaradzić niestabilności, zwiększać odporność i spójnie korzystać z narzędzi, którymi dysponuje. Instrumenty powinny wspierać dialog polityczny i merytoryczny dzięki szybkiemu organizowaniu dostępu do specjalistycznej wiedzy fachowej i tworzeniu platform wiedzy dostępnych dla różnych zainteresowanych stron. Należy kontynuować i w miarę możliwości zwielokrotnić działania oparte na pozytywnych efektach działalności sektorowych grup zadaniowych utworzonych w ramach Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy. Należy propagować wymianę najlepszych praktyk i wiedzy fachowej.

c. Poziom UE: jednomyślne działania i uruchomienie środków

UE pozostaje największym partnerem Afryki pod względem inwestycji, handlu i rozwoju. Jeżeli pokażne zaangażowanie UE w Afryce ma przynieść oczekiwane rezultaty, UE powinna zwiększyć skalę **koordynacji strategicznej i operacyjnej oraz wspólnych działań w siedzibie głównej i na poziomie krajów partnerskich z udziałem państw członkowskich UE i innych podmiotów**, takich jak podmioty sektora prywatnego, instytucje finansowania rozwoju, banki, agencje wdrażające działania rozwojowe, agencje kredytów eksportowych, władze lokalne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub instytucje kulturalne, edukacyjne i naukowe. Bardzo istotne jest lepsze wykorzystanie i koordynacja znacznego udziału i znacznej działalności UE i jej państw członkowskich w międzynarodowych instytucjach finansowych. Spójne i skoordynowane europejskie podejście strategiczne na poziomie krajowym znajduje już oparcie w bieżących działaniach, takich jak podejście zakładające „lepszą współpracę” stosowane w ramach wspólnego programowania i wspólnego wdrażania.

Strategiczne znaczenie partnerstwa UE–Afryka musi również znaleźć odzwierciedlenie w **zasobach uruchomionych** na zaspokojenie jego potrzeb. Komisja zaproponowała, aby w nowym Instrumencie Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej przeznaczyć począwszy od 2021 r. ponad 60 % dostępnych środków na rzecz Afryki Subsaharyjskiej i krajów objętych polityką sąsiedztwa UE.

Zgodnie z zasadą faworyzowania myślenia strategicznego (ang. *policy first*) UE powinna wykorzystywać swoje instrumenty w pełnej **harmonii z celami, standardami i zasadami polityki zewnętrznej UE oraz przy zachowaniu spójności z polityką wewnętrzną**.

Zgodnie z planem działania z Addis Abeby UE powinna zintensyfikować współpracę z państwami członkowskimi i instytucjami UE, w tym europejskimi instytucjami finansowania rozwoju, na rzecz **uruchomienia finansowania prywatnego**. Aby przyciągnąć międzynarodowych inwestorów, UE powinna pozostać liderem innowacyjnych działań na rzecz utworzenia systemu finansowego wspierającego zrównoważony rozwój. W tym zakresie UE wykorzysta takie inicjatywy, jak **Plan inwestycji zagranicznych, Sojusz Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy oraz międzynarodowa platforma ds. zrównoważonego finansowania**.

Sukces partnerstwa Afryka–UE będzie mierzony konkretnymi rezultatami działań opisanych w niniejszym dokumencie i namacalnymi efektami, które partnerstwo przyniesie obywatelom na obu kontynentach.

Podsumowując, proponuje się, by UE nawiązała współpracę z Afryką w zakresie 10 działań, do których należą:

- 1. maksymalizacja korzyści wynikających z transformacji ekologicznej i minimalizacja zagrożenia dla środowiska, w pełnej zgodzie z porozumieniem paryskim;*
- 2. wsparcie transformacji cyfrowej kontynentu;*
- 3. znaczne zwiększenie inwestycji zrównoważonych pod względem środowiskowym, społecznym i finansowym, które są odporne na zmianę klimatu; promowanie możliwości inwestycyjnych poprzez zwiększenie wykorzystania innowacyjnych instrumentów finansowych; oraz wzmocnienie regionalnej i kontynentalnej integracji gospodarczej, w szczególności w ramach umowy o afrykańskiej kontynentalnej strefie wolnego handlu;*
- 4. przyciągnięcie inwestorów poprzez wspieranie państw afrykańskich w przyjmowaniu polityk i reform regulacyjnych, które poprawiają otoczenie biznesowe i klimat inwestycyjny, a także zapewniają równe warunki działania dla przedsiębiorstw;*
- 5. szybkie rozwijanie kształcenia, wiedzy i umiejętności oraz zdolności w zakresie badań i innowacji, w szczególności w przypadku kobiet i młodzieży, a także ochrona i wzmocnianie praw socjalnych oraz eliminacja pracy dzieci;*
- 6. dostosowanie i pogłębienie wsparcia UE dla afrykańskich wysiłków na rzecz pokoju poprzez bardziej uporządkowaną i strategiczną formę współpracy, ze szczególnym uwzględnieniem regionów najbardziej narażonych na napięcia i zagrożenia;*
- 7. uwzględnienie w działaniach i współpracy kwestii dobrych rządów, demokracji, praw człowieka, praworządności i równości płci;*
- 8. zapewnienie odporności dzięki łączeniu interwencji humanitarnych, rozwojowych, pokojowych i dotyczących bezpieczeństwa na wszystkich etapach konfliktów i kryzysów;*
- 9. zapewnienie zrównoważonych, spójnych i kompleksowych partnerstw w dziedzinie migracji i mobilności;*
- 10. wzmocnienie międzynarodowego ładu opartego na zasadach oraz systemu wielostronnego, którego głównym filarem jest Organizacja Narodów Zjednoczonych.*